

Feminint swing med rå kanter

Sophisticated Ladies hyldede Duke Ellington

Foreningen Jive er med baggrund i lang erfaring nøjsom. Så der var tilfredshed at spore i aften, over at omkring 40 tilhørere dukkede op i Spillestedet for at tilbringe omkring toenhalv time i selskab med fire ualmindeligt kompetente kvindelige mu...

Erik Andresen , eran@vejleamtsfolkeblad.dk

Foreningen Jive er med baggrund i lang erfaring nøjsom. Så der var tilfredshed at spore i aften, over at omkring 40 tilhørere dukkede op i Spillestedet for at tilbringe omkring toenhalv time i selskab med fire ualmindeligt kompetente kvindelige musikere. Og måske er det ønsketænkning at være skuffet over, at tallet ikke var 400 i stedet.

For gedigen live jazz er ikke oppe i tiden. Heller ikke, selv om en koncerts dominerende musikleverandør er den forholdsvis folkelige Duke Ellington. Ham er det, som trioen Sophisticated Ladies hylder ved at spille en del af hans mindre spillede kompositioner. På deres helt egen måde.

Trioen består af Marie Louise Schmidt, piano, Helle Marstrand, bas, og det lille energibundt Benita Haastrup på trommer. Som solist var tenorsaxofonisten Christina Dahl i aften i front. Men de fire kvinder kender hinanden så godt fra mange års samarbejde, at det mere blev en tæt sammenspillet kvartetkoncert end en trio med solist.

Sophisticated Ladies har spillet sammen i 22 år, og det høres. Det modne materiale sidder på ryggraden med den sikkerhed, der gør det muligt for musikerne at begive sig ud i interessante afstikkere. Det gjorde koncerten til en yderst tilfredsstillende oplevelse fra start til slut.

Benita Haastrups søgende og glidende komposition "Græshopper", hvor den afrikanske nat blev rejst for vores øjne og ører, gled sømløst over i et af Ellingtons kendteste numre, "Caravan". Den af aftenens klassikere, der blev spillet tættest på forlægget. Første sæts højdepunkt var dog "The Shepherd" fra mesterens "Second Sacred Concert". Her fik især Marie Louise Schmidt solistisk plads med sit pointerede og skarptskårne klaverspil. Hun er i den grad oppe på stiletterne i sine soli, samtidig med at hun er totalt lydhør med små indspark, når kollegerne er fremme på banen.

Samlet set var andet sæt det bedste. Indledt med toner fra ur-Ellington, "East St. Louis Toodle-Do", helt tilbage fra 1928. Spillet med humoristisk overskud. "African Flower" var ren eksotisk ørenfryd, mens Christina Dahl gjorde "I Ain't Got Nothing But The Blues" så blå, at den næsten blev violet. Forrygende kraftfuldt blues-spil fra den tårnhøje og meget, meget tynde Dahl.

Dollar Brands komposition "The Wedding" blev afviklet så smukt, at det næsten trak vand, mens vi med "Hard Way" blev bragt tilbage på jazzens meget fysiske grundlag.

De fire musikere er skønt åbne og kommunikerende med både hinanden og publikum. Der er lune og overskud i udtrykket. Og Benita Haastrup er kun til at blive i godt humør af at følge i arbejdet



Christina Dahl tolkede Ellington sammen med trioen Sophisticated Ladies i Bygningen i aften.

bag gryderne. Hun kommer godt rundt i et spændstigt og idé-rigt trommespil med et glad grin i ansigtet. Nyder at spille, ganske enkelt.

Helle Marstrand har en lidt tilbagetrukket position i helheden. Men fik i to flotte soli demonstreret, at hun er en både kraftfuld og kompetent musiker. Især en duel med Haastrup i blues-nummeret var helt forrygende.

En god aften i Spillestedet. Med en flot, flot lyd tillige.

Date of publication: 20091029